

stk. 3, § 499, § 500, § 502, stk. 1, nr. 2 og 3, samt § 647, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

Retsplejelovens § 344 om processuel skadevirkning er bl.a. relevant i forbindelse med fogedrettens vurdering af, om sandsynlighedskravet i lovforslagets § 1, stk. 1, er opfyldt.

Retsplejelovens § 349 om afvisning i tilfælde af, at en stævning lider af væsentlige mangler, knytter sig til lovforslagets § 2, stk. 1, 2. pkt., der opstiller kravene til en anmodning om undersøgelse.

Reglerne i retsplejelovens § 487, stk. 2-4, og § 491, stk. 3, om forholdet til andre retskredse finder anvendelse i tilslutning til lovforslagets § 2, stk. 1, 1. pkt., der fastslår hovedreglen om stedlig kompetence i bevissikringssager.

Henvisningen til retsplejelovens § 492, stk. 1, betyder, at fogedretten afviser forretningen, hvis rekvirenten udebliver. Reglen knytter sig til lovforslagets § 2, stk. 2, 1. pkt., hvorefter fogedretten fastsætter tid og sted for forretningen og giver parterne meddelelse herom.

Retsplejelovens § 495, stk. 3, hvorefter forretningen kan udsættes, hvis fogedretten finder det ønskeligt, at skyldneren er til stede, knytter sig til lovforslagets § 2, stk. 4, 1. pkt., der bestemmer, at forretningen kan foretages, selv om rekvisitus ikke giver møde eller ikke træffes.

Reglen om tredjemands indtræden som part, jf. retsplejelovens § 499, kan bl.a. få betydning i forbindelse med udtrykket »hos den pågældende« i lovforslagets § 1, stk. 1, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse.

Retsplejelovens § 500 om vejledning og advokatbeskikkelse finder anvendelse i forbindelse med behandlingen af en anmodning om undersøgelse, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 2, stk. 3.

Reglerne i retsplejelovens § 502, stk. 1, nr. 1 og 3, om udsættelse på udfaldet af en anden sag mv. er omtalt i bemærkningerne til lovforslagets § 2, stk. 2.

Henvisningen til retsplejelovens § 647, stk. 2, betyder, at fogedretten eller landsretten efter anmodning træffer bestemmelse om sagsomkostninger, hvis der ikke træffes afgørelse om undersøgelse, eller en afgø-

relse herom ophæves under bevissikringssagen. Reglen er omtalt i bemærkningerne til lovforslagets § 2, stk. 8.

Til § 6

Til nr. 1.

Bestemmelsen indebærer, at der svares retsafgift for en anmodning om bevissikringsundersøgelse efter samme regler, som gælder for blandt andet nedlægelse af forbud. Retsafgiften udgør for tiden 300 kr.

Til nr. 2.

Som beskrevet i pkt. 5.9 i de almindelige bemærkninger, vil der i praksis formentlig ofte blive fremsat anmodning om forbud samtidig med anmodningen om bevissikring. Det må efter Justitsministeriets opfattelse anses for tvivlsomt, om der efter ordlyden af den gældende bestemmelse i retsafgiftslovens § 17 a, stk. 2, vil skulle betales tillægsafgift for både fogedforbudsforretningen og forretningen vedrørende bevissikringsundersøgelsen, selv om de udgående forretninger foretages under ét. Justitsministeriet har på den baggrund fundet det rigtigst at indsætte et nyt 3. pkt. i § 17 a, stk. 2, hvorved tvivlen afklares.

Det foreslås således, at der i tilfælde, hvor rekvirenten samtidig anmoder om, at der ved udgående fogedforretning foretages bevissikringsundersøgelse og nedlægges fogedforbud mod den formodede krænker, alene skal betales én tillægsafgift.

Bestemmelsen omfatter alene den situation, hvor anmodningen om de 2 forretninger indgives og foretages samtidig. Indgiver rekvirenten således i forlængelse af en bevissikringsundersøgelse anmodning om, at der tillige nedlægges forbud mod rekvisiti adfærd, skal der betales selvstændig tillægsafgift for denne anmodning.

Til § 7

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 2001.

Stk. 2 vedrører lovens territoriale gyldighed.